

PASTORAL STUDENATA U OSIJEKU

Primljeno:
31. 1. 2008.

Stručni rad

ARKADIUSZ KRASICKI

Novi studentski dom
Crveni paviljon, soba 125
P. Svačića 1c, 31000 Osijek

UDK
253-057.875
(497.5 Osijek)

Sažetak

Od listopada 2006. na Sveučilištu »Josip Juraj Strossmayer« u Osijeku djeluje studentski kapelan iz Družbe Duha Svetoga. Članak prikazuje pastoral studenata u Osijeku, početno snalaženje novog kapelana i njegove prve aktivnosti. Posebno valja istaknuti Duhos, Duhovnost osječkih studenata. Duhos uključuje aktivnosti kakva su hodočašća, tjedni molitveni sastanci, karitativna djelatnost i duhovno savjetovanje. To je ujedno i naziv internet portala na kojemu studenti zajedno sa svojim kapelanom raspravljaju o duhovnim i drugim životnim pitanjima i problemima. Članak prikazuje dosad ostvarene djelatnosti i pothvate, upućuje na planove i nade za budućnost te prikazuje neke značajke današnjega studentskog naraštaja u Osijeku. Ključne riječi: studentski pastoral, studentski kapelan u Osijeku, duhovnost osječkih studenata, pastoral mladih na internetu

Sveučilišni grad Osijek odnedavno ima svoga stalnog sveučilišnog kapelana. U ovome članku nastojat ćemo opisati kako je do toga došlo i kako se provodi pastoral studenata na osječkom Sveučilištu Josipa Jurja Strossmayera.

1. NEKOLIKO UVODNIH NAPOMENA

1.1. Družba Duha Svetoga

U Hrvatskoj već gotovo tri desetljeća žive i rade redovnici Družbe Duha Svetoga. Ta je družba nastala zahvaljujući karizmatiskom radu dvojice utemeljitelja.

Francuski plemić Franjo Poullart des Places (1679-1709) napustio je sjajno započetu odvjjetničku karijeru i odlučio postati svećenik. Kao 24-godišnji bogoslov,

na Duhove 27. svibnja 1703. u Parizu osniva Sjemenište za siromašne mladiće koji nisu mogli platiti svoje školovanje, a željeli su postati svećenici. Iz toga sjemeništa nastaje redovnička zajednica, Družba Duha Svetoga. Mladi utemeljitelj želio je da se njegova Družba posveti evangelizaciji u francuskim kolonijama kako bi tamo promicala ljudska prava i dostojanstvo čovjeka. Franjo umire u tridesetoj godini, dvije godine nakon svećeničkog ređenja. Njegovih duhovnih sinova uskoro ima posvuda u napuštenim župama Južne Francuske, u Africi, Aziji i među američkim Indijancima i robovima prevezenim iz Afrike. Za vrijeme Francuske revolucije mnogi su članovi Družbe umrli mučeničkom smrću te se njihov broj uvelike smanjio.

Franjo Maria Pavao Libermann (1802-1852), Židov koji je postao kršćanin, odlučio je postati svećenik i misionar. Za svećenika je zaređen 1841. Još prije svoga svećeničkog ređenja zamolio je od pape Pija IX dopuštenje da ustanovi novu misijsku družbu. Dvije godine nakon svećeničkog ređenja obolio je od epilepsije i čudesno ozdravio u talijanskom marijanskom svetištu Loretu. Cilj nove Družbe Presvetoga Srca Marijina, za koju je osobno sastavio pravila, bio je evangeliziranje Afrike i oslobođenih robova u Americi. Godine 1848. ta se Družba spaja s Družbom Duha Svetoga. Tako je nastala današnja Družba Duha Svetoga.

Danas Družba Duha Svetoga ima preko 3000 članova koji djeluju u 60 zemalja Afrike, Azije, Europe te Južne i Sjeverne Amerike.¹

U Hrvatskoj Družba djeluje od 1981. kada je u Podvinje kraj Slavenskog Broda došao pater Albert Thielemeier iz Njemačke. Otada članovi Družbe rade u župi u Podvinju. U međuvremenu su u Družbu stupila i dva mladića iz Hrvatske. Danas su članovi Družbe Duha Svetoga samostalna međunarodna grupa u Hrvatskoj sa svojim poglavarom u Podvinju.

1.2. Mladomisnik u Poljskoj, svećenik u Hrvatskoj

Rodio sam se u Swiebodzinu, vinogradarskom kraju vojvodstva Lubusz u Zapadnoj Poljskoj, oko 100 km udaljenom od Poznańa, 500 km od Varšave i 980 km od Osijeka.

Zaređen sam za svećenika u Poljskoj, ali sam dva mjeseca poslije došao u Hrvatsku. Neki moji poljski prijatelji mi u šali znaju reći da ne znam ni molitvu iz misala, jer nisam ni bio svećenik u Poljskoj: svećeničku sam službu počeo živjeti u Hrvatskoj. Naime, dva mjeseca nakon sveće-

ničkog ređenja, u listopadu 2003. došao sam u Hrvatsku. U Zagrebu sam pohađao dva semestra tečaja hrvatskoga jezika na Filozofskom fakultetu. Nakon toga sam pošao u slavonskobrodsku župu Podvinje gdje sam dvije i pol godine radio kao župni vikar. Od župnika i ostale subraće svećenika naučio mnogo toga što sada primjenjujem u svom radu sa studentima u Osijeku. U Podvinju sam radio s mladima i jako sam ponosan na njih, jer znaju zašto se okupljaju.

U svim mojim dokumentima piše da mi je ime Arkadiusz, no nitko me ni kod kuće tako ne zove. I za prijatelje i za sve s kojima radim ja sam pater Arek. To je ime jednostavnije i za Hrvate, tako nitko neće pogriješiti. Napokon, svako ime ima svoju skraćenicu.

2. SVEUČILIŠNI KAPELAN U OSIJEKU

2.1. Dolazak u Osijek

U listopadu 2006. u Kapelskoj 39 u Osijeku nastanjaju se tri člana Družbe, pater Jean-Michel Jolibois², Francuz, i dva

¹ Od osnutka Družbe njeni članovi se opredjeljuju da idu među pripadnike svih kultura i religija kako bi svim narodima navijestali Radosnu vijest. Cilj je družbe ići onamo gdje Crkva teško nalazi radnike; dijeliti život s drugima; poštivati ljudske i kulturne vrijednosti drugih; raditi za razvitak i iscjeljenje ljudske osobe; osnivati male kršćanske zajednice gdje je kršćanstvo u manjini; djelovati među odbačenima i potlačenima; njegovati međureligijski dijalog; formirati i odgajati domaći kler i katehete, studente i mlade.

Geslo Družbe je: COR UNUM ET ANIMA UNA, što znači: JEDNO SRCE I JEDNA DUŠA. Odlukom Ivana Pavla Drugoga proglašeni su blaženima članovi Družbe Duha Svetoga P. Jakov Laval (+1864), apostol otoka Mauriciusa, koji je živio i radio s oslobođenim robovima, i P. Daniel Brottier (+1936), »Dobri duh Pariza«, misionar u Senegalu i osnivač mreže instituta za rad s napuštenom djecom.

² »Prošlo je mjesec i pol kako sam došao u Hrvatsku. Za one koji se pitaju kako sam se tu snašao, reći

Poljaka: pater Marek i ja. Pater Marek radi u Kliničkoj bolnici Osijek kao bolnički kapelan uz patera Željka Paurića. Pater Jolibois još uči hrvatski, a ja sam studentski kapelan. Mi smo prvi članovi naše Družbe u Osijeku. To je novost i za nas i za grad Osijek, kao i moje djelovanje na osječkom Sveučilištu.

Na početku mi je trebalo neko vrijeme da se prilagodim životu u Hrvatskoj uopće. U Poljskoj se osjeća ona, uvjetno rečeno, zapadnjačka zatvorenost u svoja četiri zida. Poljaci se više drže reda u prometu i u početku mi je, osobito u Osijeku, bilo teško shvatiti kako vozači mogu ostaviti automobil do automobila tako blizu da se ne može proći između njih, ili da bi se otišlo kupiti novine parkirati auto s upaljena četiri »žmigavca« na zebri... Iako se još uvijek u sebi zgрозim kad to vidim, osjećam da sam nakon nekog vremena provedenog ovdje i ja tome nekako skloniji. Neka me Bog sačuva da ne radim nešto takvo.

U Osijek sam došao »praznih ruku«. Nisam znao što ću i kako ću, ali hvala Bogu i našim zaštitnicima, blagopokojnomu sluzi Božjem Ivanu Pavlu Drugom i blaženomu Ivanu Merzu, uskočili su studenti svojom dobrom riječju, otvorenošću i spremnošću da pomognu.

Dolazak u Osijek bio je za mene novo vrijeme prilagodbe. Naime, život u Podvinju, prigradskom naselju Slavnskoga Broda, u mnogočemu se razlikuje od života u Osijeku. Tu je i Sveučilište, a i posao koji radim posve je drugačiji. Osijek je lijep i zanimljiv grad sa šetalištem uz Dravu i mostovima. Naravno, u radu s mladima koristim iskustva stečena u Podvinju i mogu reći da sam se u Osijeku dosta brzo snašao. Ipak, ovdje moram raditi drugačije nego u Podvinju. Općenito mogu reći da su me svi lijepo primili tako da sam Osijek vrlo brzo počeo doživljavati kao svoj grad.

Osjećam se slobodnim, imam mogućnosti za djelovanje, a imam i suradnike i prijatelje koji su mi uvijek na raspolaganju.

ću sljedeće. Dosad je Družba Duha Svetoga u Hrvatskoj imala samo jednu zajednicu s tri ili četiri subrata koji su pastoralno vodili župu Podvinje na istoku Hrvatske. Nedavno je odlučeno da se ta prisutnost pojača i da joj se prida veće međunarodno značenje, veća otvorenost ostatku svijeta. Konkretno, odlučeno je da se osnuje nova zajednica u Osijeku, na krajnjem istoku zemlje. Biskup nam nije povjerio novu župu, nego razne službe, posebice dušobrižništvo na Sveučilištu i u bolnici. Naša je Družba ondje kupila kuću i jedan je brat ondje već od listopada ove godine. Uskoro će mu se pridružiti još jedan. Predviđeno je da im se ja pridružim, zajedno s jednim bratom Afrikancem, tijekom sljedeće godine.

Prije toga valja međutim naučiti hrvatski! Zajedno s jednim bratom iz Poljske stanujem u Zagrebu, glavnom gradu. Pohađamo tečaj hrvatskoga jezika za strance na Filozofskom fakultetu. U mojoj skupini ima nas dvanaestak početnika s gotovo svih kontinenata, u dobi između 25 i 40 godina. Očito je dakle da sam ja »tatica« u našoj skupini. Svaki dan 45 minuta pješačim kroz centar grada do mjesta gdje se jezični tečaj održava od 18,30 do 21 h. Vraćam se tramvajem. Budući da nam profesor ne daje domaće zadaće, ostatak dana i dio vikenda imam se čime baviti. Subotom nastojim provesti nekoliko sati u prirodi: za manje od sat vremena pješačenja nađem se u veličanstvenoj šumi koja pokriva brdo sjeverno od Zagreba visoko više od 1000 metara s mnogim stazama, starim kućama, srednjovjekovnim utvrđenim gradom i skijaškom stazom.

S vremena na vrijeme za vikend odlazimo u Podvinje i ondje provodimo koji dan. Prošle sam subote bio na glazbenoj priredbi: pjevali su i plesali narodne pjesme. Sudjelovali su odrasli, mladi i djeca, svi u narodnim nošnjama. Čini mi se da o toj zemlji moram malo-pomalo sve otkrivati u svakom pogledu. Međutim, sve u svoje vrijeme. Zasad je na prvome mjestu jezik, pomalo nezgodan za »zapadnjake« kao što sam ja. Treba se naviknuti na pisanje, a posebno na izgovaranje riječi u kojima ima malo vokala ili ih uopće nema, a o gramatici da i ne govorim! Neka vas to ne obeshrabri da mi napišete par riječi ako to želite! Ukratko, shvatit ćete da prilično sporo učim jezik. Ova kasna jesen je za mene bila vrijeme oranja i sijanja, vrijeme strpljivosti. Treba pričekati da prođe zima. Nadam se da će s dolaskom proljeća sve uroditi plodom i da će doći vrijeme žetve...

U našoj redovničkoj zajednici, svi dijelimo poslove u kući. Obično jedem u Studentskom centru sa studentima, ali kod kuće posuđe sva trojica peremo prema rasporedu. Naravno, svatko glača i pere svoju odjeću. I sve ostalo – npr. pranje posteljine, podova i ostalo – mora se raditi kao i u svakoj drugoj kući.

2.2. Počeci i početno snalaženje

Kad je riječ o imenovanju posebnoga sveučilišnog kapelana u Osijeku, moglo bi se reći da je ideja u određenom smislu došla od misionara Reda Duha Svetoga koji su u Hrvatskoj željeli proširiti svoju prisutnost. Predložili su đakovačkom i srijemskom biskupu, dr. Marinu Srakiću, da se njihova prisutnost proširi i na grad Osijek. Biskup je to prihvatio ponudivši im rad sa studentskom mladeži, što je i karizma reda. Mons. Srakić me je 1. rujna 2006. imenovao studentskim kapelanom u Osijeku na tri godine.³

To ipak ne znači da se tek tada u Osijeku započelo raditi sa studentima. I prije moga dolaska neki su župnici i župni vikari radili sa studentima, tako sam se ja nadovezao na ono što su oni započeli. Međutim, nije bilo funkcije sveučilišnoga kapelana na koju sam ja kao prvi imenovan dekretom biskupa Marina Srakića. Inače, župnici i kapelani i sada mi pomažu i dobrom riječju nadahnjuju moje djelovanje. Ukratko, dobro surađujemo.

Pohvalio bih i studente. Na kraju moje prve akademske godine na Sveučilištu, tražili su da organiziramo svetu misu u novome domu. Tako sam, po završetku druge Domijade osječkih studentskih domova (31.5-2.6.2007), u nedjelju 3. lipnja 2007. u 17 sati u društvenoj dvorani novoga studentskog doma slavio svetu misu koju su svojim pjevanjem uveličali studenti osječke Frame. Bilo je to ujedno i prvi put da

se u jednom od osječkih studentskih domova slavila sveta misa. Čak sam, na njihovo zadovoljstvo, i otvorio Domijadu i rekao nekoliko riječi. Spomenuo sam i to da u studenome prošle godine, kad sam došao, nisam znao što ću i kako ću i da je za mene sve bilo velika zagonetka. Danas vidim da se u međuvremenu toliko toga dogodilo. Sve se lijepo poslagalo. Jednostavno sve ide od ruke. Studenti sami mnogo toga hoće, toliko su sazreli, a i njihova je duhovnost sve veća, ljepša i zrelija.

3. DUHOVNOST OSJEČKIH STUDENATA

Mladi svijet danas je zapljusnut najrazličitijim iskušenjima, kojima se nerijetko teško oduprijeti, a ne vode ničemu dobrom. Takvih problema ima posvuda, i upravo zato je otvorena web stranica kojom mi – pastoralna služba osječkih studenata, biskupija i biskup – želimo pokazati da Crkva nije daleka studentu i da je Bog kraj njega. Uz njega je i Crkva, samo treba otvoriti oči.

Neki smatraju da je duhovan čovjek samo onaj koji je vjerski jako obrazovan te mistično povezan s Bogom. Riječju, to bi bio netko koga se uopće ne tiču zemaljska zbivanja. To je krivo shvaćena duhovnost. Svi mi kršćani po krštenju smo duhovni ljudi. Sam Duh Sveti prebiva u nama. On je naš motor i snaga te počelo našega svakodnevnog djelovanja na fakultetu, na poslu ili na odmoru. Stoga od Duha Svetoga crpimo našu osobnu duhovnost. Du-

Ako vam ovo pismo dođe navrijeme, onda vam poručujem »Sretan Božić!« (Joyeux Noël!). Ako ne, onda će biti »Sretna nova godina!«, tj. *Très bonne année* svima!

Podvinje, Hrvatska, 25. prosinca 2006.

Jean-Michel Jolibois
(<http://www.spiritains.org/pays/europe/euract.htm>)

³ Usp. »Okno« (Višnjevac), list Osječkog dekanata.

hovnost pojedinca treba sastaviti u jednu cjelinu. To je nešto poput slagalice kod koje se različitost slaže u jedinstvu. To je zapravo i zadaća web stranice duhovnosti osječkih studenata. Tom smo stranicom željeli mladim ljudima pokazati da je njihova duhovnost sasvim dobra te da je svatko od njih pozvan na duhovni život.

3.1. *Prisutnost na mreži*

O Uskrsu 2007. proradio je portal www.duhos.com. Za to sam osobito zahvalan profesoru Branimiru Dukiću s Ekonomskoga fakulteta i njegovim studentima Dinku Rosu i Milanu Pavući, koji su osposobili internetsku stranicu. Želja nam je bila potaknuti studente na veće razmišljanje i na njima pristupačan i razumljiv način ukazati im na suvremeni oblik duhovnosti u svakodnevnome životu.

Web stranica duhovnosti osječkih studenata ne znači samo imati otvorenu internet stranicu. Smisao te internetske stranice je u tome da se povežu studenti i studentske udruge. Želimo poticati suradnju između fakulteta i pokrenuti aktivnosti koje imaju duhovni predznak, jer čovjek je duhovno biće i to ne smijemo zaboraviti. To potvrđuje i logo naše web stranice.

Naša web stranica dotiče se najosnovnijih stvari: sakramentalnog života, istine, nedjeljnih svetih misa, poštivanja bližnjega. Zato su u logu Duhosa prikazane dvije sklopljene ruke i knjiga. Ruke simboliziraju molitvu, naše prijateljstvo i povezanost s Bogom. Knjiga je simbol rada i učenja, ali i svakodnevnog nastojanja oko osobnog i međusobnog rasta. Htio bih ovim putem zahvaliti našem studentu s Umjetničke akademije Kristijanu Kalmaru, koji je izradio logo. U tome međusobnom rastu pozivamo na izgradnju i suradnju sve studentske udruge. Neke su od njih već uključene, a neke će se uskoro uključiti.

Logo Duhosa, dvije sklopljene ruke i ispod njih knjiga, podsjeća i na benediktinsko geslo »Ora et labora« (Moli i radi), jer bez molitve nema nauka, a bez nauka nema prave duhovnosti. Iz molitve treba proizlaziti djelovanje, a iz naše kontemplacije proistječe akcija. To naravno znači i ovo: budući da smo studenti treba učiti, ali ne smijemo zaboraviti ni na druge ljude kraj nas. Molitva ne može ostati samo unutar zidova moje sobe, dio crkve u koju idem. Ona mora izaći iz crkve baš kao što su izašli učenici iz dvorane posljednje večere. Djelovanje mora biti poduprto molitvom. Svi članovi Duhosa donose svoju duhovnost, ono što su stekli u roditeljskoj kući. Ne smijemo zaboraviti da smo katolici – kršćani, ali ni to da Bog neizmjerljivo voli svako biće.

Na Duhosu postoji i posebno mjesto baš za mlade. To je živa web stranica, tako da se svatko sa strane može u nju uključiti. Uz uvodnik⁴, tu su i sljedeće rubrike: Kapelan poziva, Duhovna riječ, Studentska riječ, Nakane⁵, Molitve, Forum, Galerija,

⁴ »Dragi studenti! Dobro došli na svoju studentsku web stranicu DUHOS! Velika mi je želja da *Duhovnost osječkih studenata (Duhos)* ne bude samo virtualni prostor, nego stvarnost u kojoj će svatko od vas imati svoj udio te proširiti svoj duhovni život. Stoga vas, dragi studenti, pozivam na suradnju. Čini mi se da su stranice poput naših prve. Možda nam nedostaje iskustva, ali imamo dobre želje. Pomozite kako bi ovaj duhovni prostor bio dinamičan što se tiče vjerskih i studentskih sadržaja. Neka sve vas prati Bog svojim očinskim blagoslovom, pogotovo u vrijeme ispitnih rokova. Vaš sveučilišni kapelan pater Arkadiusz (Arek) Krasicki CSSp, misionar iz Družbe Duha Svetoga. Osijek, subota, 10. ožujka 2007.«

(http://www.duhos.com/index.php?option=com_content&task=blogsection&id=10&Itemid=68)

⁵ »**Upute!** Ovdje možete upisivati svoje nakane: zahvale, prošnje, molbe. Svaka će biti pročitana za vrijeme klanjanja četvrtkom u osječkoj »katedrali«. A i ti sam izmoli Očenaš, Zdravomariju i Slava Ocu... na nakane koje se nalaze na ovoj stranici. Arek, 7. travnja 2007.«

Knjiga gostiju, Biblijski kutak, Biblijski maraton, Korisni linkovi, Psihologija duhovnosti, Domos, Družba Duha Svetoga.

U uvodniku kapelan poziva i obavještava. Tu me svatko može naći i ako mi se tko želi obratiti, može to učiniti i putem elektroničke pošte, ja se studentima stavljam na raspolaganje 24 sata. Tu je i duhovna riječ, nekoliko mojih propovijedi. Posebno pozivam studente na studentsku svetu misu u župnu crkvu Sv. Petra i Pavla nedjeljom u 11,30.

3.2. Studentski duhovni forum na webu

Mislim da ova rubrika uvelike koristi studentima, posebno ova stranica i forum općenito. Tu studenti mogu, ako žele i potpuno anonimno, otvoreno i iskreno pitati o svojoj vjeri. Mogu reći i pitati sve što se možda ne bi usudili kao pojedinci. Mogu pristupiti svećeniku ili patru Areku, prijateljima, kolegama i započeti neki vjerski razgovor. Ujedno mogu i naučiti više o svojoj vjeri, rasti duhovno i društveno, stjecati nova prijateljstva i slično. Već samim time, ta je rubrika veliko duhovno bogatstvo. Stoga ja kažem: Samo naprijed, i daj Bože da se uključi što više mladih.⁶

O tome uostalom najbolje govore sami mladi. Evo nekoliko njihovih izjava, prijedloga i primjedbi:

Što se tiče foruma, ja baš i nisam neki kompjuterski freak pa nisam baš ni bila zainteresirana za bilo kakvu internetsku aktivnost. Ali vidim da sam se prevarila, ovo lagano prerasta u temelje kliničke prakse. Ovdje se svašta može naučiti, podijeliti iskustva, posvjedočiti vlastitu vjeru i dobiti iskren savjet.

Duhovnost osječkih studenata+pater Arek =korak bliže Isusu.

Evo ovako, iako nisam u Osijeku, napisat ću ono što mislim o ovoj stranici. Prvo moram pohvalit ideju o stvaranju foruma, bez toga dan nije isti, razgovarati s ljudima

kao s braćom i sestrama, međusobno dijeliti doživljaje i razmišljanja, čitati tuđa razmišljanja, zaista je nešto vrijedno. Čovjek-vjernik može se osvjedočiti da nije jedini na ovom svijetu koji slično razmišlja i drago mi je da nalazim istomišljenike!

A što se tiče same stranice, iznenadila sam se kad sam saznala da na one nakane zaista molite na klanjanjima. Recimo, da nije bilo one devetnice na portalu, tko zna bih li ja uopće molila devetnicu pred svetkovinu Duhova. Bilo je još lakše jer sam vjerovala da sam ujedinjena s ljudima koji posjećuju ovu stranicu! Mislim da mi je to bilo prvi put u životu da molim »preko interneta« i da na taj način spajam ugodno s korisnim!

Još nešto, ispravite me ako griješim, ali meni se čini da nema mnogo ovakvih stranica, jer ako i postoje, uglavnom su zatvorene za određenu skupinu ljudi. A ja, iako nisam iz Osijeka, kako piše u naslovu, moram reći da se osjećam prihvaćenom i zato mi je stranica draža!

Uostalom, mislim da je ovo i jedna vrsta vjeronauka za studente, jer ono što možda nisam razumjela iz područja vjeronauka, mogu ovdje pitati i tražiti odgovore, a s obzirom na stručnost osoba koje pišu, znam da ću dobiti ispravne odgovore! To neposredno utječe i na izgradnju čovjeka-vjernika i na njegov životni stav!

(http://www.duhos.com/index.php?option=com_jambook&Itemid=61&task=list&sort=createddesc&limit=10&limitstart=60)

⁶ »Koje teme želite? Koje teme želite da stavimo, o čemu želite raspravljati? Savjetujte nas!« (16. travnja 2007). Krajem siječnja 2008. na forumu su bile sljedeće teme: *vjerske teme* (molitva, duhovnost, kršćanstvo, Isus, Marija), *opće teme* (glazba, kultura, književnost, slikarstvo, kazalište, film, itd.), *Osijek Global*, *Mladi i promet*, *svijet* (o temama u svijetu... sve što vas je začudilo ili razveselilo), *obitelj i brak*, *opća rasprava*, *mali oglasi*, *english only* (religious threads, general threads), *high teach* (internet, računala, igre).

Što još reći? Svako dobro želim svima, pogotovo pokretačima ovoga dobrog »projekta«. Samo naprijed jer ovo IMA SMISLA!

Tako je, slažem se s b-om. Moj je duhovni život bio znatno statičniji dok nisam upoznao kapelana Areka. Sve mi se dotad svodilo na odlaske na svetu misu nedjeljom i ništa više. Sada sam uistinu zadovoljan. Volim odlaziti na klanjanja i jedva čekam svaki četvrtak navečer kako bih se sastao s Isusom. Velika prednost ove stranice je ta što sam upoznao jako velik broj ljudi. Na taj sam način shvatio da je svijet malen i da je Bog još veći nego što sam dotad mislio. Mogu samo reći da je moj duhovni život iz stanja statičnosti prešao u stanje dinamičnosti i u tome uživam. Stoga savjetujem svima da dođu na klanjanje jer neće požaliti. Ja sam prije nego sam krenuo na klanjanje bio skeptičan, ali sada znam da je svaki četvrtak od 21 do 22h namijenjen za moje druženje s Bogom i bližnjima.

Bez lažne skromnosti, Duhovnost osjećih studenata je za mene zbilja svanula s našim kapelanom; da budem precizniji, s načinom na koji je on započeo svoj rad, a to su upravo klanjanja četvrtkom. Meni je osobno užitak i duhovna hrana doći svakih 7 dana u mračnu crkvu gdje mogu sjediti, klekati, spavati ako hoću – potpuno opušten u Isusovoj prisutnosti. Inače uvijek u klanjanjima sudjelujem aktivno i to mi je onda obaveza – pročitati svoj dio teksta navrijeme, pratiti dirigenta kad se pjeva i slično... Ovdje je sve na kapelanu i njegovim, čini mi se, spontano okupljenim studentima iz Agapea.

Nije mi Crkva bliža, nego sam ja sada puno bliži njoj, a vjerujem da je to plod upravo Isusove ljubavi i milosrđa za koje molim na klanjanjima.

Želja mi je da i sami studenti sve više i više zahtijevaju od sebe i uče se otvorenosti za druge ljude. Duhos nije samo oglas-

na ploča, uz studentsku suradnju on postaje živa a ne virtualna studentska župa!

Mislim da nakon pedeset dana djelovanja samog portala studenti prepoznaju naziv Duhos te se uvijek nasmiješe kad po deseti put uz neku prigodu kažem: »Obavezno pogledajte svoj portal www.duhos.com.«

3.3. Molitvene nakane i druge rubrike

Na našoj je stranici i rubrika »Nakane«. Tu svatko tko želi može napisati svoju nakanu, molbu ili zahvalu po kojoj molimo četvrtkom u 21 sat kada pozivam sve studente i mlade, i sve koji osjećaju potrebu za molitvom neovisno o životnoj dobi.

Rubrika »Studentska riječ« je prostor za studente gdje oni sami pišu o svakodnevnim temama i problemima s kojima se suočavaju u svom društvu. U već spomenutom Forumu sami smišljaju teme kako bi potaknuli i druge na razmišljanje. Uskoro ćemo se pobrinuti da bude više tema s područja teologije, znanosti i morala. Proradio je i »Biblijski kutak«, a uveden je i »Biblijski maraton«. Biblijski maraton započeli smo prvo na našoj web stranici. Učimo da je to Biblija, riječ Božja. Želja mi je da kasnije to nastavimo i u studentskome domu, kako bih studente potaknuo na redovito čitanje Biblije.

U rubrici »Molitve« je zbirka različitih molitvi, a posebno ističem virtualnu devetnicu prije svetkovine Duhova.

3.4. Zajednička molitva pred Presvetim

Studente pozivam na molitvu i klanjanje četvrtkom u župnoj crkvi Sv. Petra i Pavla (»katedrali«) od 21 do 22 sata. Posebno ističem dobar odaziv studenata. To je istinski susret sa živim Bogom, srce duhovnoga života svakog sveučilištarca. To vrijeme provedeno u molitvi razbuđuje duhovnost mladoga čovjeka. Naravno, svi su dobrodošli. Uvijek im govorim: »Ne smi-

jemo zaboraviti, ako smo u potrazi za duhovnošću, to je najbolja prilika za susret sa živim Bogom.« Molitva i učenje trebali bi ići jedno uz drugo i upravo nas to razmatranje istine dovodi do ljubavi i do spoznaje. Razum i vjera idu u paru kao dva krila, zato sve studente pozivam da dođu jer im je to prilika da čuju što je pravo i što je istinito. A u te molitve mogu se uključiti naše svakodnevne nakane, profesori, učenje, može se moliti Duha Svetoga da nas prosvijetli za vrijeme ispita. Susreti traju 45 minuta. Studenti ih sami animiraju. I nakon molitve u crkvi nastavljamo druženje, što se obično događa uz razgovor na neku aktualnu temu. Svaki susret ima svoju temu koju razmatramo kroz molitvu i promatranje Isusa pod prilikom kruha.

Uključen je i poseban duhovni bonton. Na početku svakoga novoga susreta upućujem studente kako bi se trebali ponašati za vrijeme molitve. Tu mislim na sabranost, na položaj tijela, ali da to uvijek bude u odnosu na živoga Boga, neka uvijek imaju u svijesti da su u crkvi i da se nalaze pred Gospodinom koji ih promatra. Studenti se okupljaju pred crkvom prije molitvenih susreta, a znaju ostati i malo poslije susreta, pa smo tako znali otići na kavu u obližnju slastičarnicu.

Klanjanje četvrtkom u »katedrali« je središte svega – to je susret sa živim Bogom gdje sam Duh Sveti nadahnjuje studente, tada razbuđuju svoju duhovnost – centar djelovanja Duhosa i pasterala sveučilištarca u Osijeku. Zato što na molitvi susrećemo živoga Boga, koji nam daje konkretne upute, koji odmara, koji dozvoljava da vidimo svijet drugim očima, koji nas uči da mu se približavamo dok smo na putu ljubavi. Dobro je da se studenti ujutro kad ustanu barem prekrize i zamole Boga da bude prisutan u njihovim životima, da novi dan počinju s Božjom milošću i onda

nema mjesta za umor – Božja milost popunjava svaku takvu prazninu u našem duhovnom životu. Tako je tjedno klanjanje centar i srce djelovanja Duhosa.

4. STUDENTI U POKRETU

Od 30. travnja do 5. svibnja 2007. pošli smo na hodočašće »Tragovima Ivana Pavla Drugoga«. Dvama autobusima krenuli smo iz Osijeka prema Krakowu, gdje nam je bilo privremeno stalno boravište u Poljskoj. Odatle smo posjetili Wadowice, rodno mjesto Karola Wojtyła. Bili smo i u Kalvariji Zembrzydowskoj, mjestu kamo je papa rado hodočastio. Broj hodočasnika je bio ograničen, jer se nije uspjelo naći više sponzora za pokrivanje troškova putovanja većega broja studenata.

Tim smo hodočašćem htjeli zahvaliti papi što je prije nekoliko godina bio ovdje kod nas. Jednako tako ono je imalo i ljudsku dimenziju – susret s drugima i promatranje drugih ljudi u njihovoj svakodnevici. Bilo je i mjesta za druženje i šalu, ali i za ozbiljne trenutke povezane s duhovnošću.

Među brojnim drugim aktivnostima spomenut ću samo neke. U suradnji s biskupijskim povjerenikom za pastoral mladih sudjelovali smo na križnom putu na kojemu smo pješačili 25 km od Đakova do Vođinaca. Sudjelovali smo i na Nacionalnom danu mladih u Puli, a pridružili smo se učenicima Isusovačke klasične gimnazije i na hodočašću u Aljmaš. Zajedno s invalidima sudjelovali smo na putu istine o Domovinskom ratu od Osijeka do Vukovara. Organizirali smo i volonterski rad studenata na Trgu Ante Starčevića u Osijeku te karitativnu akciju za nezbrinutu djecu.

5. PLANOVI I NADE ZA BUDUĆNOST

Ljeto je izvrsna prigoda za osmišljavanje aktivnosti u sljedećoj akademskoj go-

dini. Želja mi je da studentima ponudim još više sadržaja. U planu je održavanje tribine za sve studente i mlade grada Osijeka u Novome domu (prekoputa OLT-a) barem svaki drugi mjesec. Na početku i na kraju akademske godine, prigodom većih blagdana, te posljednjeg utorka u mjesecu održavaju se duhovne obnove za studente. Nastojim pozivati različite goste kako bih potaknuo studente na razmišljanje.⁷

Poslije ispitnih rokova organiziramo i karitativne akcije. Željeli bismo da Duhos (duhovnost studenata) postane udruga koja će surađivati s drugim udrugama, koja će organizirati i pomagati. Želimo se otvoriti prema gradu kako bismo pokazali da studenti ne žele samo crpiti iz grada već da itekako znaju i žele doprinijeti boljitku i grada i društva. Za neke stvari potrebna nam je i financijska potpora. Stoga je svaka pomoć dobrodošla i unaprijed smo zahvalni svima koji nam odluče priskočiti u pomoć.

Spomenuo bih i blagoslov soba u Studentskom domu. Prošle akademske godine blagoslov soba je bio u korizmi, od 12. do 21. ožujka 2007.⁸, a ove, 2007/ 2008. je bio u došašću početkom prosinca 2007. Ponajprije blagoslovim osobe, a zatim sobe. Blagoslovio sam oko tri stotine soba.

Kao plod studentske zrelosti, pokrenuli smo i rubriku »Psihologija duhovnosti«, koju vodi studentica pri završetku studija psihologije. Ta je rubrika plod duhovne obnove koju je ona vodila. Tu se vidi kako u svakodnevici shvatiti svoje kršćanstvo i svoj poziv i kako živjeti svoju vjeru.

Ima i nekih naznaka angažiranja u Caritasu. Čovjek današnjice više gleda koliko ima, nego što jest. Ja poručujem studentima: gledajmo ono što jesmo i što možemo dati drugima i pritom budimo prvi. Jer što više dajem, mnogostruko više dobivam, jer u svemu je Božji prst.

6. UMJESTO ZAKLJUČKA

Razmišljajući o mladima u Poljskoj i ovdje u Hrvatskoj, rekao bih kako je u mojoj domovini jača svijest da vjera nije samo osobna stvar pojedinca. Riječ katolički znači sveopći. Stoga se ne možemo

⁷ »*Duhovna obnova Brak i obitelj*. 30. siječnja 2008. u društvenoj dvorani Novoga studentskog doma u Osijeku održana je prigodna duhovna obnova tema koje je bilo razmišljanje o braku i obitelji. Duhovna je obnova bila prigodna jer je ova godina u našoj, Đakovačko-srijemskoj biskupiji proglašena Godinom braka i obitelji. Studenti koji su se odazvali duhovnoj obnovi mogli su poslušati uistinu zanimljivo svjedočanstvo doc. dr. sc. Marcela Šperande, koja je jednako uspješna u obiteljskom i poslovnom životu. Naime, gospođa Šperanda majka je sedmero djece, a znanstveno je aktivna na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku. Okupljenima je otkrila tajnu svoga uspjeha. Susret je započeo zajedničkom pjesmom, a nakon toga je studentski kapelan, pater Arek, okupljenima predstavio gošću koja je okupljenim studentima govorila o svojim životnim iskustvima. Nakon kratkoga uvoda, pročitana je Pavlova poslanica Efežanima koja jasno progovara o tome kakvi bi trebali biti odnosi u obitelji. Poslanica uspoređuje ljubav između muškarca i žene s ljubavlju između Isusa Krista i Crkve – to je već samo po sebi dovoljno dobar primjer kako bi trebale izgledati obiteljske zajednice. Gospođa Šperanda ispričala je kakvim su se slijedom rodila njezina djeca, u kakvim se situacijama tada nalazila, a kao najvažniju stvar naglašavala je da su djeca neprocjenjivi dar od Boga. Također je napomenula da nisu uvijek bili idealni uvjeti, ali je ipak hrabro proširivala svoju obitelj. Pritom je istaknula da je imala uistinu veliku podršku svoga muža koji ju je podržavao kao majku tako što joj je pomagao u poslovima oko djece, ali isto tako i kao ženu koja želi napredovati u karijeri. No naglasila je da je u svemu presudnu ulogu imao Bog kod kojega se ništa ne događa slučajno, sve je dio plana. Nakon njezina svjedočanstva studenti su postavljali pitanja, a sve je završilo pjesmom, meditacijom i molitvom. Gospođa Šperanda rekla je da joj se pitanja mogu postavljati i na našem forumu na koji će se uskoro ućlaniti.« (http://www.duhos.com/index.php?option=com_content&task=view&id=262&Itemid=59)

⁸ »Studentski kapelan, pater Arkadiusz Krasicki, i ovog je tjedna pohodio stanare Novoga studentskog doma, ali na malo drugačiji način nego inače.

zatvoriti u svoju privatnu pobožnost uz jednu skulpturu, medaljicu ili lančić.

Govoreći o Poljacima i Hrvatima, često se rade usporedbe s obzirom na brojnost katolika. Ipak, tu se nešto ne slaže. Eto, primjerice, 2005. sam vodio mlade u Köln na Dvadeseti svjetski dan mladih. Na kraju su ostala još dva nepopunjena mjesta u autobusu. Iako sam zvao više od trideset ljudi, nitko nije htio ići. Istovremeno sam od svojega subrata iz Poljske čuo kako su se mladi Poljaci gotovo potukli za mjesto u autobusu. Zato je i bilo toliko Poljaka: tamo je malo veća svijest da to nije samo osobna stvar, da Bog nije samo moj Bog i da ne pripada samo meni.

Svaki dan donosi nešto novo. Više i ne zamjećujem što posebno, nego stalno pokušavam ući na uska vrata kako bih se što više približio mladima. Na ta uska vrata ulazim sa strahopoštovanjem prema studentima. Veoma sam zahvalan profesorima na suradnji. I oni i asistenti također polako otvaraju svoja srca.

Na kraju još jednom poručujem studentima u Osijeku: Dođite u Novi stu-

dentski dom, u prostoriju Domosa u Crvenom paviljonu (soba 125). Tu možemo razgovarati ako imate kakav problem ili ako želi popiti kavu ili čaj. Možete mi se javiti i elektroničkom poštom na adresu arek@domos.com.

Literatura:

www.biskupijadjs.hr/index.php

www.duhos.com

www.spiritains.org

www.studentnet.hr/provincijalka/show/2578/

zsa.podvinje.org

Iako je razdoblje posvete kuća iza nas, pater je blagoslovio preko 20-tak studentskih soba. Kako sâm kaže, nije to bio blagoslov soba, već osoba, a vrlo je zadovoljan odazivom studenata. Studenti su i na ovaj način pustili Isusa u svoj životni prostor, u svoja srca i tako još više posvjedočili svoju veru. Pater je blagoslov soba iskoristio i za bolje upoznavanje studenata, a ujedno ih je pozvao i na susret s biskupom 23. ožujka u prostorijama Novoga studentskog doma.« Mira Bučanović, subota 24. ožujka 2007. (http://www.duhos.com/index.php?option=com_content&task=view&id=33)